

REGÉLŐ.

PESTEN vasárnap junius 7^{kéd} 1835.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

TÖRTÉNET ÉS ELBESZÉLÉS.

Pipárdi Notarius Pesten.

(Saját elbeszélése szerint folytatólag. *)

Az igaz, nem szüntök mindaddig Pest felé áhitani, mig ennek minden sajátságaival be nem töltöm kivánságtokat. — Különös szorgalom fordítottatik egy pár év óta a' fő utzák tisztogatására, melyeket külön fogadott emberek naponként söpörnek és felöntöznek. Tisztogatják azokat hetenként egyszer a' városi rabok is, kiknek azonban sikeresebb foglalatosságukra egy különös dolgozó házat akarnak a' polgárok felállítani. Bezzeg szép példát adnak erre nézve az Amerikaiak! — Csak azok a' jótevő asszonyok eszközölhék-ki ezt is! Lám már megszűnt a' koldulás Pesten, 's az ügyefogyottak is fontos szolgálatokat tesznek dolgozó házaikban; pedig ezt azon nagy lelkű szépeinknek köszönhetni. (Hazám szépei! Minden szépek ti vagytok hatalmas kivívóinak eddig elismerve; ne engedjétek ezen ivnyi czimeket fölül muló nevezetet másnak által! —)

De mikor azok a' férjfiak igen el vannak foglalva. Egyik földim bizodalmasan kivallotta: hogy ő a' Buda-Pest közt föllállítandó hidat igen igen ohajtja; de csak ideje sincs róla gondolkozni, mivel nem győzi csak keresztül is futni a' drága élteparjától átszolgáltatott ujdón új notákat, kottákat, kontókat, 's illyesféle mulattatókat. — Egy régi iskola-társam pedig, minthogy hétszeri megtekintés után se kaphattam őt otthon, avval menté magát, hogy nagyobb karimájú kalapot ment cserélni feleségének; aztán a' parisi utzába kellett mennie czipelőshez, 's ámbátor az olcsóbb királyutszai hajfodrást, 's a' Ferencz városi kártyavetőnét kedvelt nője parancsára fölkereste, 's hozzá utasította: mindazáltal a' zálogházba is be kellett térnie. Minthogy pedig a' nagy tolongás miatt csak későbbben kaphatott audienciát, későbbben is mehetett a' lotteriába; pedig innen megint messzire esett a' Zrinyi-kávéház, 's azért is nem lehetett szerencséje velem össze jönni előbb. — Ha! ha! ha! — csak tudnátok, hogy Pesten mindig lábon nem állnak, hanem sebesen járnak a' férjfiak, akkor ti bizonyosan kevesebbet várnátok tőlek.

*) Lásd az idei 17. számú Regélőt.

Igen igen! elfárad itt az ember, 's vajmi szegények! így is fölötté sokan botlanak; pedig még a' gyönyörű trotoáron is fölötté sokan szegik nyakukat. De minek is ácsorognak olly későn?! hisz, nálunk minden emberséges ember otthon nyugszik; (az más, ha valaki notarius; ennek mindig szabad jegyzékekre szert tennie; sőt tartozik a' fonó házakba is nézni —) ott is csak későn világosodik, mint máshol; addig pedig sokan eltévednek, 's nyakszegő gödrökbe süppednek.

Éppen ilyen tudja hány botlástól már egészen elsáppadt lótófutó figyelmeztetett a' három Gráciára is. Benézek; hát az arany, és ezüst fénye egy időre elvakított. (Vegyetek tanúságot!) — Soha se láttam nálunk egy rakáson 's illy gyönyörű arany ezüstöt! — Mit jelenthet ez? kérdém magamban? — Azonban első pillanatra szemem fönakadt egy oldalt függő magyar táblán, mellyen csupa magyar köntösűek lakomája vala lefestve, 's ez állott fölöttük: „közmondás az a' Magyarnál: az ezüst és arany a' hazában maradjon.“ — No hála az égnek, gondolám, egyszer már még is kegyelmeznek rajtunk a' Gráciák; 's belépvén a' fényes boltba, a' lakoma idejéről kérdezősködtem: mert mondhatom, hogy én testestől lelkestől e' téjjel mézzel teljes hazában zab kenyéren hizott Magyar vagyok, — 's reménylém, hogy így nem fognak körükből kizárni.

(Végzet következik.)

A' két Emilia. (Végzet.)

3.

September 12.

Kedves barátom! Mikor az ember olly kritikai órán átesik, mellytől szive rettegett, melly reményét teljesítendő vagy elsüllyesztendő vala, de őt kinos zavarából kiszabadítja: — ugy-e milly jól esik akkor kifujni magát, 's megkönnyülten nevetni a' nehéz multakon. Barátom! most értünk haza Hajnaiéktól, 's itt ülök íróasztalomnál csendesen evődve mai szép napomról. Némán ültem anyám mellé ma reggel, 's némán andalgva gondolkozáim a' kocsiban Emiliáról, kit nem tudtam felejteni. Ez még is fatalis eset — gondolám — egybe szeretni mindkettőnknek, 's tőle tán viszont szerettetni mindkettőnknek! — Ebből azon következményt vontam, hogy a' rokon lelkék milly könnyen fonódnak egygyé; más részről pedig sajnáltam mind hármunkat, 's e' sovány elmélkedés közt értük-el a' kis falut, hol Hajnaiék szerény elvonultságban élnek. Búsan, mint az elítelt, szálltam-le kocsimról, és az ajtó nyiltakor erős szívdobogást érzék. Örömmel futottak Hajnaiék előnkbe, 's gondold Sándor! Emilia mellett még egy más leány is, kinek szögyszemei, ha már előbb a'

kékek bilincsbe nem vernek, reám (a' szépért olly nagyon olvadóra) veszélylyel hatnak.

Az első hálálkodás után engem a' két szép azonnal kertbe vezetett. „Emilia testvérném!” — így mutatá-be nekem a' szép barnát a' szőke.

„„Emilia! — viszonzám döbbenve, 's zavaromban alig tudám a' divatozó hódolatot végezni. — Hogyan, tehát testvérek, 's egy néven?“ „ kérdém.

„Igen!“ — Erre Milit kiáltottak, és a' megpirult barna befutott.

„„Istenem! egy néven illy szép testvér-pár! Itt az ember hamar tévedhet“ — sopánkodám.

„Ő testvérem de csak anyáról; atyját, anyám első férjét, Völgyinek hívták, 's ő Völgyi, én pedig Hajnai Emilia vagyok.“

„„Hozzá nem volt szerencsénk az uj misekor.“ „

„Tegnap ért haza Dombórol, hol jószágaink per alatt nyögnek. Hála Isten! jó kézen van ügyünk; Déli Sándor, egy lelkes fiatal ember, védi azt.“

„„Déli? az én kedves Sándorom, az én hű barátom? Ó boldog ő már is. Hát ha önt birni fogja!“ „

„Engem? — kérdik meghökkenve a' rózsás ajkak. — Én őt igen szeretem, hiszen nénémet nőül veszi!“

„„Őn hát szabad még? Hisz Sándorom anyja Hajnay Emiliát emlité!“ „

„Igen, mert mindkettőnkre ez a' név szállott anyám utóbbi férjéről, Hajnairól.“

Nehéz teher fordult-le szívemről; fel valék világositva; megbátorodva füztem karomra a' szavas kis leányt, 's a' jövő vendégeknek neszére besieténk.

A' társasági kis kör igen vigan tölté a' napot, délután még tánczba is vegyültünk, ezt játék váltá-fel, melly után kérve, unszolva gitárt von Emilia, a' szőke, 's Bajzánknak e' szép dalát éneklé:

Ó égető kín,
Ó gyötrelem,
Viszonláng nélkül
A' szerelem“ 's a' t.

E' lágyhatású dalba százszoros bájt, és elragadó tüzet öntött a' tiszta csengő ezüst hang, melly ajkairól olly édes-epedve folyt. Felesleges volna az illy jelenetek felségét előtted festenem, ki rokon heven gyúlsz velem; mert a' szerelmes szivek illy pillanatjait csak ők tudják érzeni, 's boldog az énekes, kinek szivhurjait szelid leányi kezek pendítik-meg, 's kinek homlokára az üdvözült szerelem tüzött dal-babért. Emilia gyengéd felséggel dült a' nyug-ágy ölébe;

— hó-nyakáról a' hangszer zöld szalagon függött-alá, 's midőn énekelt, oly finom hatással nyult hurjai közé, hogy e' helyzete valóban festészeti ideál lehetne.

Én egészen boldog vagyok ; ő engem viszont szeret, saját ajkaiból 's tetteiből tudom. A' farsang nekem igen messze tetszik. A' jövő héten megkérem; 's hogy örömem teljes legyen, törd nyakát perednek ; jöjj haza, 's üljük együtt a' nászünnepet. Emiliád méltó hozzád, 's ha vótársam leendsz, elértem legszebb reményemet. Isten hozzád !

4.

September 18-kán.

Édes Sándorom! Tegnap vett leveledet nyugtalanul törtem-fel tudván előbbi értesítésedből, hogy perednek elválasztó ítéletét olvasom benne. — Hogy az igaz ügyet kivitad, 's Dombó kedveseinknek anyjoké leend, nagy örömemre szolgált; de határtalan volt az kedveseinknél. Mihelyt olvasám leveledet, 's megértém násznagyi tisztemet, tüstént lóra ülék, és mátkámhoz siettem, hol ugyan tegnap vették örvendetes híredet, 's én csak édesítém azt. Fakóm, mintha tudná, hogy szerelmes legényt visz, szélként repült a' szőlők alatti homok-tengeren, 's a' szerelem egébe merengő ifjút előbb, mint reménylé, szépe ölébe vivé. A' szerencsés anya sirt örömében, midőn felőled szólt, kinek szivét a' békén türt 's csendes fellepként elvonuló szenvedés angyalivá tette. Ő méltó gyermekeire. Kedveseink értted sovárgának, 's Emiliád arczára öröm-hajnal derült, midőn levelemből a' jövő héten haza érkezésedet olvasám. Te megengedsz barátodnak e' kis csintalanságért; eléggé meglepted őket leveledben, hadd tudják, mikor ölelhetik ör-angyalukat. Sándor! aligha lennék valakinek kérője, kivált ollý esetben, midőn a' kis galambot zsémbes alkudozó kezekből kell kicsalni; de illy jó lelkeknél közbejárni, az összekelendők örömében részesülni tesz. Gondolhatod, hogy csak a' formalitas miatt elszavalt kérői beszéd, minden czikornyátlansága mellett is, megfelelt a' czélnak, mert könnyű ott leányt kapni, hol örömet oda adják, biztosok levén a' jövődő felől. Én tehát megkértem, 's meg is szerzém neked a' szép nőt, ki ugy is már testestől lelkestől tied volt. A' kis szőke se vonakodott egy cseppet is, csak irult pirult 's mimelt, midőn szó alá vettük. Ölembe repült végre, 's felejtve mindent, benne egész világot szoritám mellembhez. Az ellágyult anya áldá; Emiliád elvágó tekintettel függött rajtunk.

Délre ott termett édes anyád az enyimmel, 's mivel haza megírtad házassági kívánságodat, ők is kérébe jöttek, de én már mindent végbe vittem annyira, hogy csak te és Déry esketők, kit hónapra várunk Pécsről, és az esküvő van hátra. Ebéd alatt jól mulattunk; hol nevetés okáért előhozá anyád, miként ijesztett reám az Emilia

névvel az uj misekor. Megtartatott a' nagy tanács a' lakodalom felől is, mellyen a' leányok — hijába! ezekbe is asszony-vér szorult — csintalanul nevetgéltek.

Ó barátom! teljesülvén azon szép vágyaink, mellyek most a' képzeletben is elragadnak, valljon nem teljesülnek-e még gyermek-kori arany álmaink, hol már a' lélek valódi boldogság után sováro-rog? 'S ha minket kedves Dérynk Emiliáinkkal rózsá-lánczra fűz, nem szállt-e reánk az ég legszebb áldása?! — Isten hozzon!

Hidegh Mihály.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Szerecsen rabok. *(Végzet.)*

A' Maroon-ok szabad szerecsenek, kik különözve élnek a' két hegyek közt, 's az angol kormány barátjaiknak, szövetségeseiknek tartatnak. Több ugy nevezett faluk 's városokban laknak a' belföld legvadabb vidékein, többnyire valamely folyó partján, tulajdon előjárók 's törvények alatt; de ezen községek mindenikének fője egy europai ember szokott lenni, ki egyszersmind a' bölcsőbbek követje, 's a' helység előjárója. Ezen szerecsenek sokat használnak a' megszökött rabszolgák visszanyerhetésében, miért esztendőnként bizonyos mennyiségű fizetést, fegyvert, golyóbist 's puskaport kapnak. Ezen emberek egészen feketék, 's majd mindenben hasonlítanak az afrikai Négerekhez, csak hogy arczvonásaik átaljában nem olly laposak, 's hajok nem mindig gyapjas. Némelly asszonyaik rendkívüles szépségűek. De már nagyon elfajzottak, mivel háborús idők alatt más szerecsenek nagy számmal kerestek nálok menedéket, 's velek öszve keveredtek, melly körülmény nagyon megcsonkítja ezen faj szépségét, 's eredeti vonásait végképpi eltörléssel fenyegeti. Honnan kerekedtek legelsőbben mostani lakhelyökre, nem tudatik. Az bizonyos, hogy hajdan a' szigeten rabszolgák, de olly bátrak voltak, hogy szökéssel szabadíták-meg magokat, 's azokat, kik őket egy hosszas makacs háborúban előbbi rablánczaikra vinni akarták, kényszeríték, hogy őket a' természettől készített váraik csendes birásában hagyják. Jelenleg az Europaiakkal kereskedést üznek tollakkal, madarakkal, 's bőrökkel; élelmök a' határos folyóvíz haliból, 's a' plantanfa gyümölcseiből áll. Városaik két egymást keresztül hasító utszából állanak; mindenik kalibát egy kis kert veszi körül, mellyben édes Patat, Jam, és más közönséges konyhanövények természetnek. Kalibájok mindenben a' rabszolgák kunyhó-jokhoz hasonlít, csak hogy kevesbbé csinos és alkalmas, valamint átaljában a' Maroonok sokkal hátrább vannak a' rabszolgák után élelmi 's élet módjokra nézve. Ha az utóbbiak valamely falujába megy

az ember, őket nappali munkájok után táncolásban vagy férjfiasság testmozgások gyakorlásában találja. De akármely órában megyünk valamely Maroon városon keresztül, annak lakosait henye munkátlanlásban kalibájok ajtaja előtt ülve, 's az unalomtól annyira ellankadva látjuk, hogy még az utazóra pillantani is restelnek. Ha csak őket az éhség valamely plantanfához menni nem készíti, vagy valamely megszökött rabszolgát vissza nem visznek, 's az azért járó jutalom után nem mennek, ritkán mozdulnak helyeikből; csekély kereskedéseket is csak azokkal üzik, kik hozzájuk jönnek.

Mind ezek ném lehetnek ugyan elegendő okok a' Négerek rabszolgaságának örök tartósságára; azonban még is elegendők annak megmutatására, hogy azoknak buzgósága, kik a' szerencsének felszabadítását annyira sürgetik, legalább időtlen. Az afrikai társaság szerényebb tagjai is elismerik, hogy a' Sierra Leone-i költséges intézet a' rabszolgaság hajókról megszabadított Négerek se nevelésére se boldogítására, 's annál kevesebbé a' környezetben lakó népségek nevelésére legkisebb hasznot se hajtának. Az oda szállított mintegy 10—12 ezer szerencsének részint keresztény vallást követnek, de csak saját szertartásaik mellett; 's az ott utazó személyek bizonyítják, hogy ama könnyelműség, mellyel azok vasárnapon az isteni szolgálatban részt vesznek, annak utána pedig az utszán egymásnak az Isten felől tett észrevételeiket kiáltozzák, valóban botránkozató. A' mellett pedig most is követik eredeti vadságukat, henyességüket 's bujaságukat annyira, hogy őket semmi se képes zabolán tartani, mint a' szabadság tündöklő nevezete alatt rabszolgai bánásmód. Igaz, hogy ennek oka nagy részint csak a' Négerek characterében fekszenek, de azt is meg kell vallani, hogy a' megjobbításukra eddig tett intézetek ama cél elérésére számítva nem valának; 's ha bár jók voltak is az intézetek, de a' kivétellel megbízott személyek olyanok ritkán voltak. Ugy látszik, hogy az irtóztató éghajlat, melly annyi ezernek életét ragadá már el, csak fanaticusokat, és olly embereket, kik a' világban már semmi nyereséget se remélhetnek, kecsegtethet az ottani Négerek megtérítése 's kormányoztatása terhének felvállalására; ha csak egyébiránt őket katonai kötelesség nem készítetne az oda menetelre. A' katonák feleségeiken kívül magosabb rendbeli asszonyok ott soha se tartozkodnak, és így hibázik az eszköz a' kétségbe esett emberek durva szokásaiknak zaboláztatására. Így tehát az ott tanyázó Europaiak nagyobb része a' bujaság 's fősvénység kicsapongásaira vetődik, 's a' szerencséneknek legundokabb példákat terjeszt szemük elejébe. Ez okból, mint mondatik, az angol kormány ama szállítvánnyal félbe akar hagyni, melly a' nélkül is olly folyóvizek híjjával van, mellyeken belső Afrikával könnyebb kereskedést üzhetne.

és inkább a' sokkal jobb fekvésű Bernini tengeröböl mellett egy másikat szándékozik alapítani; melly szándék teljesedését Clappertonnak ama közlése, hogy a' Niger, mi után Afrikának nagyobb részén átfolyt, valóban ezen öbölbe szakad, hihetően siettetni fogja.

I N N E P L É S.

Egyházi inneplések Mexikóban.

Korán reggel, april másodikán volt 1830-ban, midőn társam lelkendezve ágyamhoz szaladt, 's „lázas van a' városban“ e' szóval ébreszte-fel álmomból. Valóban a' zaj már felette nagy volt, 's lövés lövésre következék; a' kor is olyan volt, melly minden órában lázadást szülni fenyegetett. Azonban most az egyszer csalódtunk. A' lármaszibongás tiszta innepi pompa volt, a' város t. i. a' kesergő anya innepét (de nuestra Sennora de los dolores) ülte. Átaljában itt minden szentnek és minden bucsúnak innepe, korán reggel és későn estve, háborúhoz hasonló pisztol-puska-mozsár-'s ágyú-pattogással idvezeltetik majd jobban majd kevesbbé az innepnek nagyobb vagy kisebb miségéhez szabva. A' fennemlitett innep egyike a' legnagyobbaknak, 's alig találkozott az egész városban egy rokon, ismerős, barát vagy szerelmes, ki a' mater dolorosa nevére keresztelt 's itt „Dolorcitas“ vagy „Colas“ nevet viselő számos leányok tiszteletére már korán reggel ne pattogtatta volna fegyvereit. Egyházból 's egyszersmind hazafiasb az innep más más napokon; p. o. februarius 4-kén Fülöp napján (Felipe de Jesu), ki mexicói születés levén Java szigetén martyr-halált szenvedett, 's több részint élteben részint holta után tett csudái végett a' szentek közé számláltatott. Minthogy ő, ha nem csalódom, egyetlen egy a' Mexikóból eredett szent, az ajtatosság közé bizonyos nemzeti büszkeség is elegyedik. A' ház még most is fenn áll, mellyben született; ez már innep előtti este kivilágittatik, 's a' tulajdonképpi innepnapon szinte veszedelmes a' járás azon város-részén a' számtalan rakéták 's durrogatások miatt. Szinte hihetetlen, mennyi puskaport fogyasztanak-el ekkor; 's talán Europa nem fogyasztott-el annyit a' nápoli hadban, mint a' mennyi itt csupán csak illyes inneplésekre pazéroltatik. Ki itt a' templomok 's klastromok szomszédságában lakik, mindig ki van téve a' megsiketülésnek, valamint a' legjobb pattantyús tiszt. Az én szomszédságomban fekvő Sz. Klára temploma, bucsú innepén, több mint 500 Leperos-nak adott szállást az erkelyen, kik 4—5 óra hosszáig egyre rakétákat eregettek, és szüntelen mozsaraztak. Én nem hiszem, hogy e' tréfa kevesebbe került volna, mint egy mázs a' puska porba. De ki tehet róla, hiszen olly szép, olly regényes volt a' gomolygó füst 's villanat között amaz embereket mintegy a' levegőben függni látni!—Illyesmik Mexikóban igen gyakran történnek, csakhogy néha jobban mint máskor. A' sz. Placida kápolnája előtt történt durrogatás egy délután jobban elkábitott mint a' hadi zaj Lipszénél, 's e' zaj felette ellenkező benyomást tön a' tiszteltetettnek szelid nevével.

K Ü L Ö N F É L E.

Kuntschütz uradalom lotteriájának I-só sorshuzása
Bécsben maj. 30-án ment végbe. Fősorsok: 157.399 nyert 50.000 v. 1101;

165.763 — 15.000 ft; 58.301 — 6.000 ft; 70.471 — 4.000 ft; 137.134 — 3.000 ft; 91.248 — 1.700 ft; 152.063 — 1.600 ft; 79.838 — 1.500 ft; 14.516 — 1.400 ft; 99.193 — 1.300 ftot.

Voltaire felelete. Az uralkodó herceg, kinek parancsa következésében Voltaire éppen fogságban üle, Oedipus szindarabnak adatásával olly igen megelégedett, hogy a' fogolynak szabadságát tüstént vissza adadni rendelé. A' fiatal költő mihelyest kibocsájtaték, azonnal a' herceghez ment, ki őt e' szókkal fogadta: „Legyen okos! én önért gondoskodni fogok.“ — „„Nagyon le vagyok kötelezve kegyéért — felelt a' költő — csak kérem fenségedet, többé lakásom 's életem módjai felől ne aggódjék.

Z. Leopoldina.

Kigyóévíók Egyiptusban. Michaud és Poujoulat urak napkeletről irt leveleikben ismételve figyelmeztetnek azon hasonlatosságra, melly a' régi és új Egyiptus szokásai közt létez. Igy a' többek közt Rosette környékében is találtak ollyas kigyóévíókra („Ophiogenes“ — Egyiptusban köznyelven „Psill“), minőkről már a' régi írők is emlékeznek, nevezetesen Plinius. — Évenként — így szöll az említett levelek egyike — julius hónapban meginneplik ezen kigyóévíók S a n t o n S a d i a' kigyóévíók védszentének innepét. Sadi legnagyobb csudatétele az volt, hogy több kigyót összekötvén azokkal egy csomó galyat kötözött össze. A' Psillik ezen innepi alkalommal tartani szokott szertartáskor iszonyú nagyságú kigyókat hordoznak kezeikben, 's ezeket azután éles fogaikkal a' bámész sokaság láttára elmarczangolják 's megeszik. Kivánságom volt illy egy Psillit láthatni, és szerencsés voltam egyik legnevezetesebiktől azon ígéretet kapni, hogy meglátogat, 's egyszersmind valamelly nagy kigyót hozand magával próbára. Azonban a' pillanatban, midőn éppen meg kellett volna jelennie, izente, hogy a' Wali (rendőrség főtisztje) neki azt megtiltotta. A' Psillik általában azon véleményben vannak, hogy az Europaiak mesterségökben nem hisznek, 's őket csak kinevetik; de a' rosette-i nagy kigyószelidítő — legalább bennem — csalatkozott, mert én igen is meg vagyok győződve, hogy Egyiptusban mindenkor volt olly néposztály, melly bírta a' titkot: mikép lehessen kigyókat megszelidíteni, 's azoktól a' mérget elvenni. — Ali pascha orvosai e' tekintetben több rendkívüles próbákon együtt jelen voltak; midőn felső Egyiptusban utaztak, mindenfelé találtak illy kigyóévíókra. Ott csaknem minden városban 's helységben láthatni kosarakkal 's mindennemű mentőszerekkel ellátott embereket, kik kínálva ajálkoznak mindenkinek, hogy házából a' kigyókat kiirtják; egyszersmind ellenmérget árulnak vipera és skorpio-csipés ellen. Igaz, hogy sok csalás is történik ez által; de éppen ez mutatja a' valódi tudomány létezését; mert ha nem volna gyógytudomány, sarlatánaink se volnának.

Csere-rejtvény.

1. 2. 3. Lépeső pályánkon, 's a' később fok csupa inség.
4. 5. 6. 7. Egy megye honnunkban, 's főt veszve tetődre ügyelhet.
1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. Hogyha elő veszik ezt, remeg a' rest iskola-gyermek.

S — i Jan. Egerből.

Előbbi rejtvény: Deres.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattuer-hárolyi, uri utsza 612.